

TARINAA SIITÄ, MISTÄ TÄMÄ KAIKKI NAKURUN LASTEN TOIMINTA OIKEIN ALKOI:

Olimme saapuneet Kenian Nakuruun toukokuun alussa 1985 – alun perin meidän piti mennä töihin Kiinaan, mutta se vaihtui Keniaksi – Kiina tai Kenia –slogan osoittautui meidän kohdallamme kohtalokkaaksi, sillä Keniastahan emme ole päässeet irti vieläkään!

Olimme työssä FITC:lla (Forest Industrial Training Centre) Suomen kehitysyhteistyöprojektissa ja minulla oli puolipäivätyö, joten iltapäiviksi piti löytää jotain järkevää tekemistä. Sellaiseksi aidon tekemisen kohteeksi osoittautui tutustuminen presidentti Arap Moin nimeä kantavaan lastenkotiin, jonne minut vei uusi ruotsalainen tuttavani Louisa Molin.

Ensimmäisen käyntini kodissa muistan edelleen. Lapset olivat kovin kontaktihaluisia ja iloisia, mikä oli valtava kontrasti kodin ulkoiseen olemukseen. Tajusin, että tässä on paikka, jossa voisin tehdä jotain hyödyllistä. Aloin vieraila lasten luona, opettaa heille ”hämä-hämähäkki” –leikkiä ja laulua, sillä swahilia en tuossa vaiheessa lainkaan osannut. Vähitellen olin myös kodin autonkuljettaja ja konekirjoittaja, ja näin pikkuhiljaa ystävyysuhde lastenkodin johtajattareen Mama Justineen ja hänen henkilökuntaansa syveni.

Kun seuraavana talvena projektissa vieraili Suomesta luennoitsija, jonka vaimo oli kiinnostunut Kenian todellisesta arjesta, niin menimme yhdessä tapaamaan kodin lapsia ja henkilökuntaa. Muistan hänen heti vierailun päätyttyä sanoneen, että hän voisi viedä mennessään tietoa lapsista Suomeen ja sieltä hankkia heille taloudellista tukea, jota kodissa ilmiselvästi kaivattiin. Keskustelimme asiasta Mama Justinen kanssa ja kun hän suhtautui ehdotukseemme myönteisesti, asiat etenivät vauhdilla. Lyhyessä ajassa lapsia valokuvattiin ja heidän taustatietonsa laitettiin paperille, ja niin alkoi kummitoiminta, joka edelleen on toimintamme selkäranka – ja on sitä toivottavasti vielä pitkään. Ensimmäinen sukupolvi tuettavia lapsia alkaa olla aikuisia ja osa jo omassa ammatissaan, joten kummeilla, meillä kaikilla, on riittänyt pitkäjänteisyyttä tässä toiminnassamme. Siitä sinnikkyydestä kiitokset kaikille mukana olville!

Työmme tuottaa runsasta satoa, joten jatkakaamme iloisina ja kiitollisina tästä etuoikeudesta auttaa kehitysmään lasta, tuoda toivoa tähän maailmaan.

Anna-Liisa Jarkko
kunniapuheenjohtaja
Nakurun lapset ry.